

Két ezüstmisés, négy díjazott, Naphimnusz jubileuma és egy különleges kiállítás Újra együtt ünnepeltek a frankás öregdiákok

2025. április 26-án került megrendezésre az öregdiákok éves nagytalálkozója, a Franka nap. Az immár hagyományossá vált esemény idei kiemelt témája a két jubiláns szerzetes ezüstmiséje és a Naphimnusz születésének 800. jubileuma volt.

A nap programja regisztrációval kezdődött, majd P. Tóth Vencel OFM (1989/A) és P. Kárpáti Kázmér OFM (1993/A) öregdiájkaink mutattak be ezüstmisét a ferences templomban. A szentmise szónoka gimnáziumunk egykori igazgatója, Reisz Pál atya volt. *„A mostani öregdiák-találkozónak különös fénypontja, hogy két öregdiák tartja az ezüstmiséjét. A feltámadás hitének útján mindenkinek át kell mennie, és nyilván ők is átestek rajta a maguk idejében. Mindkét testvér egyenesen, görbe kitérők nélkül vezette az Úr az útjukon egészen a papságig. Mindkét testvér olyan korban talált rá a papi hivatás kegyelmére, amikor az egyház még hivatalosan is üldözést szenvedett, és az egyházi pálya evilági reményekkel nem kecsegtetett. Találkoztak az iskolában a szerzetesi élet jó és kevésbé jó példáival is, hivatásuk itt is ki volt téve próbáknak és a gimnáziumi tanulmányok követelményeinek is. Kissé ironikusan azt mondhatnám, hogy volt alkalmuk kipróbálni hivatásuk valóságát.”* Pál atya elmondta: a jó és rossz tapasztalatok ellenére is megmaradtak, megerősödtek hitükben. *„Bizonyára azt is megfogadták, hogy ők tökéletesebben fogják megjárni azt az utat, amit Szent Ferenc kijelölt számukra. Az ezüstmise ideje általában a delelő kort jelenti. Már nem vagytok kezdők papi hivatásotok gyakorlásában. Letisztultak a fiatal kor esetleges irreális elképzelései. Jobban megértitek, hogy a hit minden korban és minden korosztályban próbatételeknek van kitéve. Az apostolok útját végig kell járni. A húsvéti beszámolók az evangéliumban őszinték és emiatt tudnak vezetni a hit útján.”* Vencel és Kázmér atyák életére a jó Isten bőséges áldását kérjük. Imádkozzunk értük, hogy hűségesen, áldással és Isten erejével végezhesék szolgálatukat!

A szentmisében megemlékeztek gimnáziumunk egykori igazgatójáról és tanáráról, a 110 éve született Huszár Jeromos atyáról is. A szentmise végén a „Pax et Bonum” Esztergomi Ferences Öregdiákegyesület a „ferences iskola és szellem melletti kiállásáért” Temesvári Pelbárt-díjat adományozott négy öregdiáknak: dr. Benczúr Miklósnak (1957/R), dr. Mártai Istvánnak (1983/B), főtisztelendő Molnár István atyának (1986/A) és Szánthó Gellért (1993/A) igazgatónak. A díjakat P. dr. Varga Kapisztrán OFM és Szánthó Gellért igazgató, egyesületi alelnök adta át. A Szánthó Gellért igazgatónak járó elismerést az elnökség megjelent tagjai adták át. A díjazottak életútját méltató laudációkat Horányi László öregdiákunk (1969/R), Jászai Mari-díjas színművész olvasta fel.

„A forradalom után, 1957-ben sem volt jó ajánlólevél az egyházi érettségi. Mégis, Hesz Ödön tanár úr kiváló fizikatanításának is köszönhetően felvették a pesti orvosi egyetemre. Gyakorló orvosnak készült, azonban egyetemi évei alatt megfertőződött a kutatás világával. Szerencsés embernek vallja magát, aki kutatóként azzal foglalkozhatott, ami igazán érdekelte, mi több, még élhetett is belőle... Több mint 130 közleményben, könyvfejezetben, könyvben számolt be kutatásai, kutatásaik eredményéről.” (Részlet dr. Benczúr Miklós laudációjából)

„Sokat köszönhet dr. Vass Lászlónak, aki a biológiát tanította és sikeresen felkészítette a felvételre. Mentőorvosként kezdte meg munkáját, időközben egyre feljebb haladt a ranglétrán: volt állomásvezető, megyei főorvoshelyettes, majd közép-magyarországi orvosigazgató. Jelenleg a Semmelweis Egyetem Klinikai Központ Egészségügyi Ellátásszervezési Igazgatóság

igazgatója. Úgy gondolja, hogy az egész egészségügyben nélkülözhetetlen, hogy mindenki EMBER-ként dolgozzon, érezze át a rászorulóknak problémáját, és igyekezzenek legjobb tudásuk szerint segíteni a bajbajutottakon.” (Részlet dr. Mártai István laudációjából.)

„Első osztályfőnöki órájukon Pál atya atyai gondoskodásáról biztosította a fiúkat: »Fiúk, itt édesapátok helyett én leszek az atyátok.« Pál atya megszerettette velük a természetet, magyarságtudatukat mélyen megalapozta. Balázs atya átszellemült hittanórái feledtették az idő múlását, szinte észre sem vették az idő rövidségét. Évekig táplálkozott a lelke Barsi Balázs atya előadásaiból és szombat esti elmélkedéseiből. Géza atya, alias Puma, személye mély nyomot és együttérzést hagyott benne.” (Részlet Molnár István atya laudációjából.)

„Dijazottunk 1999-ben kezdett itt tanítani, és a tanítás mellett vállalt kollégiumi beosztást, illetve osztályfőnökséget is. Személyiségének gazdagságát, pedagógiai értékét mutatja, hogy a ferences közösség alkalmasnak látta, hogy csapatkapitányként tekintsünk rá. Így lett 2018-tól intézményünk vezetője, első nem ferences igazgatója. A történelminek is nevezhető kihívást erős lélekkel, teljes odaadottsággal vállalta. Erre a beosztásra nem vágyai vezették, hanem annak a szolgálatnak a lelkiereje, amelyet elsősorban keresztény hite, tehát a szolgáló Jézus követése, ugyanakkor talán a sportból megtanult, megszokott alázata segítettek.” (Részlet Szánthó Gellért laudációjából.)

A program a Naphimnusz megünneplésével folytatódott, amelyről P. Balázs Jeromos OFM tartott előadást az iskola megújult épületrészének aulájában. Ünnepi előadásában – többek között Pilinszky János szavait idézve – arra kereste a választ, hogy Szent Ferenc nevezhető-e költőnek, s ha igen, milyen értelemben. *„Katolikus annyit jelent: egyetemes. A Naphimnusz kozmikus istendicséretében az egész világegyetem megszólal – az ember szava által. Lényeglátás és a szavak ünnepe ez a vers. S ha a szöveggel találkozzunk ebben egyetértünk, akkor megállapíthatjuk, hogy Szent Ferencben valóban katolikus költőt köszönhetünk – a szó legigazabb, legnemesebb értelmében.”*

Az előadást követően egy különleges emlékezésben vehettek részt az öregdiákok. Strausz Kálmán öregdiákunk (1968/H), Liszt-díjas karnagy tartott előadást a 2025. április 10-én a Kákonyi Asztrik Galériában megnyílt Szabó László István öregdiákunk (1968/H) posztumusz kiállításáról.

Az ünnepség az Öregdiákegyesület 2024-es év pénzügyi éves beszámolójának ismertetésével és elfogadásával, valamint a 2025-ös költségvetésének ismertetésével és elfogadásával zárult. Ezután közös ebédre hívták a megjelenteket, ahol az elmaradhatatlan babgulyás és almáspite elfogyasztása közben kötetlen beszélgetésekre került sor.

Köszönjük elsősorban a jó Istennek a kegyelmeket, továbbá köszönet mindazoknak az öregdiákoknak, akik eljöttek, és együtt, méltó módon adtak hálát az ünnepeltekért, elhunyt nevelőikért, osztálytársaikért és egymásért.

Kedves Ilona